

Lang video: EN MUSIKALSK DIALOG MELLEM KULTURER den 29. november

Se også en video trailer 6 min.:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Arrangører: Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog,
Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter

EN MUSIKALSK DIALOG
MELLEM KULTURER

Gratis adgang
29. november 2019 kl. 19

Russisk Center for Videnskab og Kultur
Vester Voldgade 11, København, ved Rådhuspladsen

Medvirkende: Musikere fra Kina, Rusland, Albanien, Poland,
Sverige og Danmark (se billedet)

Også: DANMARK: SCHILLER INSTITUTTETS KOR

I en tid, hvor der er alt for meget politisk splid i verden, og verdens lande i stedet burde arbejde sammen om menneskehedens fælles mål, er det ekstra vigtigt, at vi på alle måder bygger bro mellem verdens nationer og de mange forskelligartede kulturer. Når vi oplever det skønne i andre kulturer, skaber det gensidig forståelse og et grundlag for samarbejde og fred. Klassisk kunst er derfor en vigtig nøgle til en sådan dialog mellem kulturer, og det er grunden til, at vi afholder denne koncert!

Info: 25 12 50 33, 53 57 00 51
si@schillerinstitut.dk

Anden musikalske kulturdialog i København

København, 6. juli, 2018 Schiller Instituttet –

Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen handler ikke kun om samarbejde økonomisk udvikling, da kulturel udvikling også er en essentiel kilde til inspiration for at udvikle menneskehedens kreative potentiale.

Som opfølgning på sidste års vidunderlige koncert, afholdt Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog, Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter i København d. 28. juni, 2018, en ny koncert for fuldt hus; 130 gæster, i Det Russiske Center for Videnskab og Kultur i København, Danmark.

Koncerten begyndte med en velkomst fra direktøren for Det Russiske Center for Videnskab og Kultur og en introduktion fra Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg. Gillesberg talte om, hvorledes det banebrydende topmøde mellem præsident Trump og Nordkoreas Kim Jong-un har åbnet muligheden op for at alle nationer kan træde ind i et nyt samarbejdsparadigme.

Aftenens program inkluderede musik fra mange forskellige nationer. Aftenens gæstemusikere tilhørte en traditionel folkemusikgruppe fra Heilungkiang Sang- og Danseteater som bestod af fire instrumentalister som kom hele vejen fra Kina for at optræde til koncerten, hvilket var blevet arrangeret af Det Kinesiske Kulturcenter, som dertil sørgede for velmagende kinesisk mad i pausen.

Der var musikere fra både Rusland, Polen, Danmark og Sverige. Den kulturelle dialog mellem folkemusik fra Kina og Rusland og klassisk europæisk musik var inspirerende for alle – både musikere og de entusiastiske tilskuere.

Et af de særlige aspekter ved denne koncert var at flere af musikerne, udover at optræde med musik fra eget land, dertil spillede musikstykker fra andre af de repræsenterede kulturer. Den kinesiske gruppe spillede en dansk folkevis og opførte sammen med to russiske sangere, operasangeren Valerij Likhachev og hans datter en russisk folkesang. Udover to danske stykker af henholdsvis Carl Nielsen og Høybye spillede Hedonia-Kvartetten en gavotte af den russiske komponist Sjostakovitj samt et kinesisk stykke.

De andre musiske præsentationer var:

Syv udtryksfulde kinesiske traditionelle folkestykker spillet med forskellige kinesiske fløjter, yangqin, pipa og erhu af den Nationale Folkemusikgruppe fra Heilungkiang Sang- og Danseteater.

To russiske sange opført af den russiske operasanger Valerij Likhachevs kraftfulde stemme.

To russiske sange spillet på charmerende vis af Balalajka børneorkestret The Moon is Shining.

Et bravur-klaverstykke af Rachmaninov, spillet af en 13-årig dansk-russisk ung mand.

Den vestlige klassiske musiks ophøjede skønhed blev præsenteret på glimrende vis af den polske pianist Dominik Wizjan, som spillede Chopins Andante spianato et grande polonaise brillante.

Den svenske sopran Leena Malkki sang Ritorna Vincitor fra Verdis Aida opera, Casta Diva fra Bellinis Norma, akkompagneret af Dominik Wizjan. (Malkki er også producenten og den ledende sopran i kommende udførelser af Norma, spillet i kammertonen 256Hz og dirigeret af Furtwängler-specialisten Jochun Heibertshausen).

Komedieopera blev repræsenteret med en "La ci darem la mano"

duet fra Mozarts Don Giovanni af Likhachev, Malkki og Wizjan. Schiller Instituttets Kor på syv personer sang en dansk sang af Niels W. Gade, inspireret af en dansk folkemelodi, som blev temaet til hans første symfoni – dette er et eksempel på den proces hvorved store komponister ophøjer elementer i folkemusik gennem den klassiske musiks kompositionsprincipper; og en koreansk folkesang, Arirang, den højtelskede sang for både Syd- og Nordkoreanere, arrangeret af Werner Hartmann fra Schiller Instituttet. Tyskland.

Koncerten blev afrundet med Schiller Instituttets Kor og Malkki som sammen med publikum sang den traditionelle kanon Dona Nobis Pacem, Giv Os Fred.

Vi vil producere en video af koncerten, for at udbrede denne dialog mellem kulturer til et bredere publikum.

Programmet:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Ny asiatisk alliance former
fremtiden: Vil de tåbelige
europæere blive ladet tilbage?
Helga Zepp-LaRouche i
Schiller
Institut Internationalt**

Webcast, 7. juni, 2018

Momentum ligger derfor i Asien, og det er grunden til, at Schiller Instituttet insisterer på, at USA og de europæiske nationer simpelt hen bør alliere sig med de asiatiske lande for at udvikle planeten, overvinde fattigdom, få win-win-samarbejde mellem alle verdens nationer og opbygge et nyt fællesskab, et nyt samfund, for menneskehedens fælles fremtid. Dette ligger så meget inden for rækkevidde, at, hvis blot folk kender til dette Nye Paradigme, der nu vokser meget, meget hurtigt frem, vil de omgående blive optimistiske! Det skyldes udelukkende manglende kendskab til det, der foregår i disse dele af verden, og det er årsagen til pessimisme og til, at mange mennesker ikke kan se nogen måde, hvorpå det kan ændres.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Med de voksende spændinger,
hold jer det store billede
for øje.**

Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast 9. maj, 2018. pdf; dansk

I betragtning af tilstanden i hele Mellemøsten, efter de destruktive krige i Irak, Syrien, Yemen, Afghanistan, er det selvfølgelig meget klart, at det eneste, der virkelig vil løse problemerne i dette område, ville være det, jeg har sagt så mange gange før: Der er brug for en forlængelse af den Nye Silkevej ind i hele dette område, fra Afghanistan til Middelhavet, fra Kaukasus til den Persiske Golf, og for at have en udviklingsplan for alle disse lande som en integreret plan. Dette ville kun kunne fungere, hvis Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, USA og forhåbentlig europæiske lande, alle aftaler, at dette område må opbygges økonomisk. Den eneste måde, hvorpå man kan få fred i det område og virkelig blive terrorismen kvit, er, hvis man har et perspektiv for et håb om fremtiden.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Assads kemiske våben: Endnu et britisk eventyr for børn – hvad var det, der skete i Syrien?

14. april, 2018: Will Wertz: Vi befinder os netop nu på et punkt, som den tyske skuespilforfatter Friedrich Schiller kaldte for et 'punctum saliens', dvs. et punkt, hvor en tragedie potentielt kunne ske, hvor der, hvis der ikke træffes afgørende beslutninger, kommer en tragisk afsløring af handlingsforløbet. Der står vi lige nu. Som folk ved, så annoncerede præsident Trump i går aftes bombningen af Syrien, som blev gennemført i løbet af aftenen eller rettere om morgenen, syrisk tid. Dette truer med at abortere hele fredsproceselementet i Syrien. Det er en overtrædelse af FN's charter, af folkeretten og truer med at komme fuldstændig ud af kontrol under visse omstændigheder ...

Interview: Der var ikke noget kemisk angreb i Syrien:

Sandheden om Syrien og Trump

Jeg er Will Wertz fra LaRouche Political Action Committee, og vi interviewer i dag senator fra Virginia Richard Black, der er pensioneret oberst i den amerikanske hær; han var ligeledes chef for JAG (Judge Advocate General's Corps, United States Army) afdeling for kriminalitet i Pentagon. Han har ekstraordinær stor erfaring især med Syrien, som han har besøgt flere gange. Formålet med interviewet er at få senator Blacks synspunkter om den aktuelle krise omkring beskyldningerne om et angreb med kemiske våben i det østlige Ghouta i byen Douma, Syrien.

Video, engelsk.

**Erklæring fra LaRouchePAC:
NU ER DET NOK! Ring til
Kongressen og din senator og
sig til dem, at de skal lukke
Robert Mueller ned;
STOP BRITERNES FREMSTØD FOR
KRIG**

9. april, 2018 – Vi, De forenede Stater, står over for at lancere et angreb mod Syrien, med de russiske styrker, der er til stede dér, baseret på perfide, britiske løgne; baseret på

det, der kunne vise sig at være historiens endegyldige og sorteste efterretningssvindler, den, der gjorde det af med den menneskelige race. Samtidig blev præsident Trumps personlige advokats kontor i dag, 9. april, 2018, udsat for et raid, baseret på en henvisning fra den særlige anklager Robert Mueller. Spørgsmålet skulle angiveligt dreje sig om beskyldninger i forbindelse med, at præsidenten skulle have haft en årelang affære med den løgnagtige og afskyelige pornostjerne, Stormy Daniels. Dette anses af Mueller og vores korrupte FBI for at være så alvorligt, at det Sjette Tillæg til USA's Forfatning også blot kan kastes til side. Disse to uhyrlige begivenheder er fuldstændig relateret. Med mindre I nu rejser jer sammen med os for at stoppe det, er dette land i alvorlig, alvorlig fare. Det kategoriske forsøg på at afpresse denne præsident ind i den krig, han blev valgt til at stoppe, er nu blevet optrappet ud over enhver forstand.

I 2016 stemte millioner af amerikanere for Donald Trump, fordi han sagde, han ville afslutte unyttige, evindelige krige på vegne af et intellektuelt dødt og finansielt bankerot, angloamerikansk system, dette imperium, der går tilbage til tiden umiddelbart efter Anden Verdenskrig. Dette system, centreret omkring Wall Street og City of London, har snydt og bedraget sig til verdens værdier og ødelagt den engang storslåede amerikanske nationaløkonomi, en kendsgerning, der blev fuldstændig indlysende for tænkende mennesker, da systemet krakkede i 2008. Donald Trump søgte bedre relationer med Kina, der nu vokser frem som verdens mægtigste økonomi, samt med Putins Rusland. Trump faste beslutning om at etablere anstændige relationer med Rusland og Kina, og udelukkende kun denne faste beslutning, igangsatte det djævelske kup mod præsidenten, under anførelse af briterne og de mange nyttige idioter blandt vores elite, der er i trældom for briterne.

Dette kup, hvis manifestationer var det falske »beskidte dossier« om Donald Trump, forfattet af MI6's Christopher Steele og betalt af Hillary Clinton, sang på sidste vers, da

Storbritannien indledte sin nuværende offensiv. Senatorene Charles Grassley og Lindsay Graham havde henvist Christopher Steele til USA's Justitsministerium, til retsforfølgelse for kriminelle handlinger, og patrioter i Kongressen forfulgte en reel bestræbelse på at identificere og retsforfølge dem, der er ansvarlige for kuppet mod vores præsident. Så, den 4. marts, 2018, blev en russisk spion, der spionerede for Storbritannien, Sergei Skripal, samt hans datter, angiveligt forgiftet i Salisbury, England. Skripal færdes i de samme britiske spionkredse, som Christopher Steele er knyttet til. Premierminister Theresa May proklamerede omgående for hele verden, at Rusland stod bag angrebet, men har aldrig nogensinde fremlagt noget som helst bevis for nogen af sine krigsgale erklæringer. Præsident Trump blev af sine forræderiske rådgivere, inklusive H.R. McMaster, der i hele sin militære karriere var en fange af Storbritanniens Internationale Institut for Strategiske Affærer, hastigt puffet til at støtte Storbritanniens totalt ubegrundede påstande. Budskabet til præsidenten fra vore forrædere er klart: gå med i vores march mod krig og måske; måske, vil vi slække på kuppet.

Sluttelig nægtede Storbritanniens egne eksperter i kemiske våben i Porton Down at sige, at det kemiske stof, der blev brugt mod Skripal og hans datter, var fremstillet i Rusland, på trods af Theresa Mays og hendes vanvittige udenrigsminister Boris Johnsons påstande, uden beviser. Åbenlys tvivl var allerede blevet udtalt af flere europæiske lande, som afholdt sig fra at gå med i dette Storbritanniens opråb til krig. Blandt de kendsgerninger, der står til overvejelse: Den dødbringende nervegift, som Theresa May beskriver, ville omgående have dræbt Skripal og hans datter. Alligevel er de begge i live og ikke længere i kritisk tilstand. Redegørelser for, hvor giften blev givet, har varieret; den seneste lyder, at det blev smurt ud på hoveddøren til Skripals hjem. Alligevel lykkedes det på en eller anden måde for Skripal at forlade huset et par timer og spadsere rundt i landsbyen,

spise og drikke på restauranter, indtil han pludselig blev syg. Formlen for den angiveligt anvendte gift var blevet offentliggjort vidt og bredt af dens russiske opfinder, en dissident, der nu bor i USA. Med dette svindelnummer, der nu er i færd med at falde fra hinanden, får vi at vide, at Skripal og hans datter, samt alle tilgængelige beviser, er i færd med at 'blive forsvundet'. Ifølge britisk presse vil Skripal og hans datter komme ind i et vidnebeskyttelsesprogram fra CIA. Deres hus, og alle påståede lokaliteter, der er involveret i dette svindelnummer, bliver nu bulldozet ned og ødelagt. Ingen mulighed for en reel efterforskning af dette svindelnummer må lades åben.

På trods af, at Donald Trump udtalte støtte til Theresa May, søgte han stadig at honorere sit løfte til det amerikanske folk. Han lykønskede Putin med valgsejren og inviterede ham til et snarligt møde i Det Hvide Hus til forhandlinger og nævnte det eskalerende og farlige våbenkapløb mellem USA og Rusland. Briterne og deres amerikanske venner gik, som respons hertil, amok. Man måtte lade en hammer falde på denne præsident, der nu oven i købet talte om at trække amerikanske styrker ud af Syrien og genopbygge USA.

Ind på scenen kommer så endnu et af briterne opfundet forgiftnings-svindelnnummer, nu i Syrien, hvor russere, iranere og syrere ikke alene assisterede i besejringen af Isis, men nu var i færd med at feje de sidste tilbageværende jihadistisk bort, såsom Jaish al-Islam, en omdøbt, salafistisk jihadistisk gruppering, der kontrolleres af saudierne, samt al-Nusra-front, eller al-Qaeda. De endegyldige militære operationer, som konsoliderede sejren, er i løbet af de seneste dage blev afsluttet i Gouta, en forstad til Damaskus. Og efter således at have opnået sejr, lancerede Assad – sådan lyder den narrativ, som vore krigsmagere til medier vil have os til at tro på – et angreb med kemiske våben for at fejre denne sejr, vel vidende, at han således ville udløse helvede over sig selv fra Vesten.

Fotos af døende børn, som præsident Trump reagerede så følelsesmæssigt på for et år siden, da han lancerede missilangreb mod Syrien, er atter blevet præsenteret for ham. Der er al mulig grund til at tro, de er falske. Rusland og Syrien havde netop advaret om et sådant angreb under falsk flag, og som ville involvere kloringas, i over en måned, hvor de kom nærmere til den endelige sejr i Gouta. Den eneste information, der hævder, at et sådant angreb fandt sted, kommer fra De Hvide Hjelme, en nødhjælpsorganisation grundlagt af briterne, og som er involveret i at være involveret militært med al-Qaeda og er dybt involveret i tidligere svindelnumre omkring Assads angivelige anvendelse af kemiske våben. Sy Hersh dokumenterede denne historie fuldt og helt i London Review of Books, med hensyn til de falske nyheder om, at Assad brugte saringas i august, 2013. <https://www.lrb.co.uk/v36/n08/seymour-m-hersh/the-red-line-and-the-rat-line>

MIT's Ted Postal og andre har vist, at det angivelige angreb med saringas, som præsident Trump responderede på med militære midler for et år siden, ligeledes var et britisk svindelnummer. Se Robert Parry, <https://consortiumnews.com/2017/09/07/a-new-hole-in-syria-sarin-certainty/>

og James Carden, <https://www.thenation.com/article/the-chemical-weapons-attack-in-syria-is-there-a-place-for-skepticism/>.

De Hvide Hjelme finansieres i fællesskab af britiske og amerikanske efterretningselementer, der er dedikeret til regimeskifte i Syrien. De har modtaget millioner og atter millioner af dollar til dette formål. De udgør afgørende komponenter i den interventionistiske udenrigspolitik for regimeskifte, som Donald Trump blev valgt til at udrydde.

I 2013, da Obama truede med krig mod Rusland over Syrien, intervenserede det amerikanske folk, løftede taget på

Kongressen og stoppede det. Det er, hvad vi nu igen har brug for. Rusland ser, at der fra briterne og deres naive tåber i USA kommer en ubønhørlig offensiv for informationskrig. De ser dette, korrekt, som de første skridt mod krig. Vi må vende dette, med omgående start nu. Ring til din repræsentant i Kongressen eller din senator og sig til dem, at de skal stoppe dette fremstød for krig og lukke Robert Mueller ned, nu. Omstillingsbordet på Capitol Hill har nummer 202-224-3121.

Foto: Den amerikanske præsident Donald J. Trump, vicepræsident Michael R. Pence og deres hustruer byder tidligere præsident Barack Obama farvel under afskedsceremonien efter den 58. præsidentielle indsættelse i Washington, D.C., 20. jan., 2017. (DoD photo)

EIR: Man det britiske kup i jorden: Muellers anklageskrifter mod russiske sociale medietrolde platter det amerikanske folk

Som vi gentagne gange har vist, så er den strategiske sammenhæng for kuppet mod Trump en fuldt optrappet bestræbelse på at bevare den anglo-amerikanske orden imod det, der opfattes som Kinas fremvoksende magt, som nu er allieret med Rusland. Kina har kontinuerligt og konsekvent inviteret USA til at gå med i dets Bælte & Vej Initiativ, det største infrastrukturprojekt, man nogen sinde har påtaget sig i

historien. Præsident Trumps fornuftige fremgangsmåde over for både Rusland og Kina ses som en eksistentiel trussel mod det fortsatte anglo-amerikanske partnerskab, der har domineret verden, siden Franklin D. Roosevelts død.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

LaRouche PAC's intervention i Valg 2018 – kampagnen for at vinde fremtiden

9. jan., 2018 – LaRouche PAC har udgivet følgende [erklæring i dag, til massedistribution](#):

Vores fremtid vil blive bestemt af valgene i 2018. Ingen af de to partier har et program for på fundamental vis at føre nationen fremefter, og da slet ikke for blot at sikre vores overlevelse på kort sigt. LaRouche PAC fremlægger den følgende politiske platform, og vi annoncerer hermed, at vi vil gennemføre en økonomisk uafhængig kampagne for at få det til at ske. Vi vil føre kampagne ud fra dette program og støtte eller være imod kandidater, baseret på, om de vil føre kampagne for disse ideer. Vi søger at skabe store blokke af vælgere i afgørende kongresdistrikter til at slutte sig til os.

Begge partier kontrolleres af Wall Street. Begge partier er tilhængere af imperiesystemet efter Anden Verdenskrig for relationerne mellem nationer, et system, der har frembragt

evindelige krige og folkemord og nu, en farlig, ny kold krig. Demokraterne har til hensigt at bruge disse midtvejsvalg til at stille præsidenten for en rigsret (impeachment). Republikanerne er fanatiske tilhængere af økonomiske aksiomer, der vil ødelægge Trumps præsidentskab, samtidig med, at de nominelt støtter præsidenten.

Vort program har to flanker. Afslut kuppet imod præsidenten og retsforfølg de ansvarlige. Gennemfør LaRouches Fire Love for USA's økonomiske genrejsning, og slut USA til Kinas store Bælte & Vej Initiativ for økonomisk udvikling.

Dette vil skabe millioner af produktive jobs, her og internationalt, samtidig med, at det også vil skabe en særdeles fundamental og bydende nødvendig forandring i de strategiske relationer. Under LaRouche-programmet vil nationer samarbejde omkring store projekter, der fremmer menneskeheden fælles mål, snarere end at konfrontere hinanden som geopolitiske modstandere i hybridkrige, hvor selve menneskeheden konstant står og vipper på randen af termonuklear udslettelse.

Her er LaRouches Fire Love. De er ikke adskilte planker. Hver og én af disse love må forstås og gennemføres sammen.

- Genindfør Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, og gør det nu, forud for det umiddelbart overhængende kollaps af finansboblen, som Wall Street har opbygget i kølvandet på 2008.
- Vend tilbage til et system for et topstyret, nationalt (statsligt) banksystem, der skaber den nødvendige kredit til at sætte vores infrastruktur på en fuldstændig moderne platform. Modellerne for et sådant program findes allerede i form af Hamiltons Nationalbank for USA, Lincolns system med 'greenback'-dollaren og Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corporation (kreditanstalt for genopbygning).
- Brug det statslige kreditsystem til at skabe en trend

for højproduktiviteten i forbedringer af beskæftigelsen, med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for individer og husstande i USA. Fremskridt er afhængigt af at opbygge en moderne, national infrastruktur og en kulturel platform, der er befordrende for at nære menneskelig kreativitet.

- Skab en fusionskraftbaseret økonomi og dediker atter nationen til udforskning af rummet. Fusionskraft repræsenterer et kvalitativt spring i befolkningens potentielle, produktive evne og vil blive energikilden til en forberedt udforskning af rummet. Fundamentale videnskabelige fremskridt er hjørnesteinen i al økonomisk fremskridt.

Hensigten med disse love, taget sammen, er at skabe en afgørende nødvendig, ny, menneskelig renæssance.

LPAC-interview med VIPS' Ray McGovern.

LPAC-video 28. juli 2017

Uddrag af Jason Ross' interview med Ray McGovern, medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS):

VIPS afsluttede deres memo med at spørge, hvem er Guccifer 2.0? De siger, »Vi bør måske spørge FBI«. Så jeg spurgte Ray McGovern, »Hvorfor bør vi måske spørge FBI?«

McGovern: Efter det blev afsløret, at DNC var blevet, om jeg så må sige, 'hacket', ville det, der normalt ville ske, med mindre jeg skulle tage meget fejl, være, at FBI ville blive

indbudt til at se på det og finde ud af, hvem, der gjorde det. Eller DNC ville sige, »Vil I ikke nok komme og se, hvem der gjorde dette?« Men ved I hvad? Ingen af dem syntes at være særligt interesserede i at se på det. Så, med al respekt – og vi skylder faktisk ikke meget respekt – James Comey er skyldig i embedsmisbrug, og ikke blot embedsmisbrug. Folk skriger, at dette er en krigshandling, og han læner sig tilbage og siger, »Jeg ønsker ikke at sende mine teknikere ind her? Hvorfor? Ja, jeg kan fortælle jer, hvorfor. Det ser for mig ud, som om, at, når man er efterretningsanalytiker, så har man tendens til at forbinde punkter; det er, hvad vi kalder en analytiker af alle kilder. Man ser ikke kun på de tekniske detaljer, de kriminaltekniske data, vi nu har, men også på, hvad der sker udenfor; hvad man finder ud af gennem aviserne. Og derfra ved vi, at CIA, med hjælp fra NSA, havde udviklet – det tog dem 15 år – en utrolig evne.

Ross: Denne evne, McGovern henviser til, er det, WikiLeaks afslørede i marts, med Vault 7-programmet. Ét aspekt af dette program hed Marble Framework; noget, CIA udviklede, og som gjorde det muligt at sløre kilden til cyber-angreb. Med andre ord, så havde CIA brugt en enorm indsats – hr. McGovern skønner det til milliarder af dollars, der blev brugt – til at udvikle evnen til at udføre hack, og dernæst at kunne tilskrive dem til andre nationer, til andre aktører. Han siger, at dette Marble Framework gjorde det muligt for CIA med overlæg at plante falske beviser for russisk involvering. De havde tekst med kyrilliske bogstaver, der kunne indsættes; med andre ord, så var det muligt at få det til at se ud, som om angriberne kom fra Rusland. Spørgsmålet er så, er dette blevet efterforsket? Har Trump med sine efterretningstjenester diskuteret en efterforskning for at finde ud af, om denne type evner blev brugt? Hr. McGovern siger, at det er blevet afsløret, at de blev brugt i 2016. Var det dette, de blev brugt til? *Det* ville en efterforskning kunne vise.

Dette rejser også spørgsmålet: Hvorfor denne fjendtlighed imod

Rusland? Er dette en kynisk kampagneplan fra Demokraterne for at komme sig over et valg, som de tabte, og forsøge at afsætte Trump og forsøge at få magten i landet tilbage? Eller hvad andet er der i spil her? Hvorfor blev denne lov om sanktioner vedtaget så enstemmigt, med kun tre kongresmedlemmer (i Huset), der stemte imod, og kun to senatorer? Vi spurgte Ray McGovern, hvad han mente om dette:

McGovern: Det kommer mest fra Demokraterne, sært nok. Og det var oprindeligt, som jeg før forsøgte at forklare, et forsøg på at sværte russerne for at hjælpe Hillary til at blive valgt. Da hun så ikke blev valgt; »Hovsa! Vi kan stadig bruge dette her.« Hvordan kan vi bruge det? Til at vise, at Hillary ikke tabte valget; det kunne ikke skyldes, at hun ikke var en særlig god kandidat, eller at ingen stolede på hende. »Det er russerne!« Så nu tror de fleste amerikanere – ifølge opinionsundersøgelserne – at denne her fyr, Trump, som vi nu har som præsident, er der, fordi Vladimir Putin hjalp ham med at blive valgt. Det er dårligt! Det er virkelig dårligt.

Hvad er så målet nu? Jamen, målet er ikke alene at gøre Trump illegitim, men også at blive ved at fyre op under spændingerne med Rusland, så der ikke kan komme en reel detente; så vi kan sværte russerne og sige, »Se så dér!«

Ross: Det andet mål, eller den anden begivenhed, der forårsagede hele dette Ruslands-hysteri, var det, der skete i Ukraine; hvor et kup i 2014 væltede den valgte præsident af Ukraine og installerede en ny regering. USA's involvering i dette kup var helt åbenlys; det var klart som dagen. De af os, der så med, så på YouTube videoer, der dækkede audio-optagelserne af amerikanske regeringsfolk, der planlagde, hvordan den nye, ukrainske regering skulle se ud. Victoria Nuland var involveret i at være med til at etablere en ny regering i Ukraine. Som resultat af hele denne udvikling kom Krims gentilslutning til Rusland. Dette er blevet brugt til at sige, »Vi får aldrig fred med Rusland, før Rusland giver Krim tilbage til Ukraine« – hvilket med sikkerhed aldrig vil ske –

»sanktionerne vil fortsætte. Rusland er alles fjende.«

Med dette in mente, at det var USA's indblanding i Ukraine, der skabte betingelserne for destabilisering i den østlige del af Ukraine, som sluttelig førte til Krims gentilslutning til Rusland, kan vi stille os selv spørgsmålet, »Hvad vej går dette, hvis denne udvikling ikke stoppes?« Her er, hvad hr. McGovern havde at sige om det:

McGovern: Læg alt dette sammen, og man får en syntetisk; en slags kunstig konstruktion af Vladimir Putin som selveste Djævelen. Hele pressen foretager denne 'meme' (indforstået information), og alle går med på det – især Demokraterne – og det er det mest besynderlige, jeg nogen sinde har set. Her har vi Donald Trump. Han vil gerne tale med Putin; og hvad sker der? De får en aftale om våbenstilstand (i Syrien). Det er ikke det hele, men en lille del af Syrien. Bliver det rapporteret i pressen? Nej, måske på en side inde i avisen.

Ross: De siger, det er at bøje sig for russerne.

McGovern: Så, hvis nogen af os har interesse i at stoppe blodbadet i Syrien, hvilket vi burde gøre; vi burde applaudere Trump for enhver anden indsats for at arbejde sammen med de andre styrker i spil. Ikke alene russerne, men også syrerne, tyrkerne og iranerne. Hvis vi ikke har et fælles mål imod ISIS, hvem har vi så et fælles mål imod?

Så al denne bagtalelse – og det, som nu bliver interessant; Trump besluttede i denne uge, at der ikke kommer mere støtte, ikke flere våben og penge til de såkaldte »moderate« oprørere. De oprørere, som USA har støttet i Syrien. Det er stort! Det er CIA's pose; det er milliarder af dollar, der er investeret i det. Hvad vil der ske? Jamen, Trump er nu gået op imod CIA i dette spørgsmål. Og jeg genkalder nu, at ingen har arbejdet i Washington længere end senator Chuck Schumer, højest-rangerende Demokrat i Senatet. Han gav et interview til Rachel Maddow –

Rachel Maddow: Han tager disse skud og modsætningsforhold –

Chuck Schumer: Jeps.

Maddow: – som håner efterretningstjenesterne.

Schumer: Lad mig fortælle dig, at, hvis man går op imod efterretningssamfundet, så har de hundrede og sytten måder, hvorpå de kan hævne sig på dig.

McGovern: Rachel Maddow siger, »Åh, vi skal pause.« (McGovern) Giv mig mikrofonen! Hvis det var dig, ville du så ikke sige, »Siger du, at USA's præsident bør frygte efterretningssamfundet?« Det er selvfølgelig, hvad han sagde. Hvorfor refererer jeg til dette? Juryen er ude. Han er gået lidt op imod dem. Om han gør det mht. det russiske hack, ved jeg ikke. Måske er [CIA-direktør Mike] Pompeo bange for at spørge disse fyre; eller bange for at spørge ... Men, hvis han er bange, vil han så følge sin forgængers eksempel? For, Obama var dødsens ræd for John Brennan; det er derfor, han forsvarede ham, da Brennan hackede ind i Senatets computere. Det er derfor, han forsøgte at forhindre offentliggørelsen af memoet fra Senatet om CIA-tortur; for det viste, at Brennan og de andre havde løjet gennem tænderne om effektiviteten af torturteknikker. Så Obama forsvarede i høj grad sig selv, eller forsvarede dem, for sluttelig at forsvare sig. Om Schumer har ret, får vi sandsynligvis at se, snarere før end siden.

Ross: Vi finder ud af det snarere før end siden, baseret på, hvordan præsidenten, og hvordan det amerikanske folk, responderer til dette pres. Prøv lige et minut at tænke: Hvad ville det betyde, hvis Trump blev smidt ud af embedet baseret på noget, vi ved er en fabrikering, en løgn, skabt af efterretningstjenesterne? En løgn, der siger, Vladimir Putin anbragte ham i embedet? Hvis USA's præsident kan fjernes fra embedet, baseret på nonsens, skabt af efterretningstjenesterne, har vi så en valgt regering i USA?

Jeg tror, det er det spørgsmål, som vi må rejse, som en hastesag, ved at få de eksplosive nyheder om dette memo ud, som kommer fra Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS).

Lyndon LaRouche: »Sand patriotisme: At forsvare universets lov og evnen til fornuft.« LPAC kortvideo

For at kunne håndtere den form for krise, vi konfronteres med, må vi søge i os selv og i os selv finde en værdi, der er så dyrebar, at, hvis vi brugte vort liv på at forsvare denne værdi, ville vi herved have vundet vort liv, fordi vi ville have vundet formålet med vor dødelige eksistens.

»Hvis vi vedtog den holdning, som USA havde under Kennedys rumprogram; faktisk Eisenhower/Kennedy-rumprogrammet, fra ca. 1958, det såkaldte 'Sputnik'-program, og frem til 1965, kombineret med en politik for investerings-skattecredit for passende investering, sammen med et program for videnskabsberigelse i vore skoler og lignende ting, som vi gjorde dengang; intet andet end dette, så kan jeg forsikre jer for, at, med en viden om, hvad der er vigtigt at arbejde på inden for videnskab, inden for teknologi; med en viden om de projekter, der er den bedste måde at udtrykke disse teknologiske forbedringer på, så garanterer jeg jer, at, hvis mennesker på denne planet havde den politiske vilje til at gøre dette, ville vi øge den potentielle befolkningstæthed på denne planet, og forbedre levestandarden med så meget som 40

gange så meget som i dag, hen over de næste tre generationer med faktor 10. Vi kunne ved slutningen af dette århundrede ... i løbet af to generationer, opretholde et potentielt befolkningstal i størrelsesordenen 100 milliarder mennesker – med større lethed, meget bedre ernæret, langt tryggere, mere frie, meget mindre overfyldt end i dag, fordi vi brugte jorden på en mere intelligent måde.

Der findes to slags 'naturlig lov', eller to aspekter af naturlig lov. Den første er universets love, og den anden, eller lad os sige, hvis et kongresmedlem skulle finde på at ophæve tyngdeloven, for nu at bruge et billede, ville det så ophæve tyngdeloven? Det ville det ikke. Så hver gang personer, fordi de har stor, politisk magt, siger, at de trodser det, der i realiteten er en lov i det fysiske univers, en lov i naturen, naturlig lov, og de, på grund af deres magt, får andre til at støtte denne modstand, hvad sker der så med nationer, der trodser naturen? De bliver knust, ødelagt. Deres bekæmpelse af naturlig lov bliver redskabet for deres ødelæggelse. Hvis man støtter politikere, der bedriver en sådan trods af naturlig lov, hvad bringer man så over én selv, og ens nation? Man bliver en medskyldig, man håndhæver denne ødelæggelse, man fremkalder ødelæggelsen af ens nation, ens familie, alting.

For at kunne håndtere den form for krise, vi konfronteres med, må vi søge i os selv og i os selv finde en værdi, der er så dyrebare, at, hvis vi brugte vort liv på at forsvare denne værdi, ville vi herved have vundet vort liv, fordi vi ville have vundet formålet med vor dødelige eksistens. Det er, hvad en soldat burde have i kampen, mod, ikke patriotisme, men dét; ikke patriotisme som et abstrakt flag; ikke patriotisme som et racistisk begreb; ikke patriotisme i nogen af disse andre, symbolske betydninger; men patriotisme i den betydning, som vi burde have i USA, men som vi stort set er fremmedgjorte overfor. At vide, hvad Ben[jamin] Franklin repræsenterede; et system af repræsentativt selvstyre under naturlig lov, og

under loven, der styres af naturlig lov. At forestille sig rædslen ved engang at have kendt et sådant selvstyre; at forestille sig at leve under slaveri, der ikke alene er en materiel undertrykkelse, men ødelæggelse af selve ens børns sjæl. Og på os ligger såedes, og jeg vil respondere til denne udfordring, det moralske ansvar for hundreder af milliarder af sjæle, der, hvis tingene var passende, burde blive født i fremtiden.

Det ansvar påhviler os, at se tilbage til de martyrer, der gav os regeringsinstitutioner, i hvilke sandhed, og således frihed, fik samfundsmæssig status. Der findes ikke frihed uden sandhed, og der findes ikke sandhed uden frihed. Rettigheden hos en person, der ledes af de rette principper, til at komme frem til en mening, der bygger på fornuft – ikke en tilfældig mening, men baseret på en omhyggelig anvendelse af fornuft; og denne persons rettighed til at stå frem og sige, 'Dette er, hvad jeg mener, med mindre jeg bliver overbevist om det modsatte gennem fornuft'. Det er frihed. Om så hele samfundet er uenig med én, hvad så? Så længe, man ledes af fornuft, og så længe, man underkaster sig korrektion af ens opfattelse gennem fornuft, det er retten til at fremføre en mening i modstrid med flertallet i samfundet omkring én; det er frihed. Et demokratisk samfund, som 'Projekt Demokrati' i Kongressen definerer det i dag, er den mest forfærdelige vederstyggelighed, man kan forestille sig, og imod hvilket de, der grundlagde USA, advarede. 'Demokrati' er det værste af alle onder, den værste af alle tyranner, fordi der ikke findes en værre tyran end i den irrationelle flok, en lynch-flok; demokrati, som de definerer det, er et demokrati, der består af en lynch-flok – pas på med ikke at have den forkerte hudfarve, eller den forkerte mening – og under hvilket personen ikke har nogen rettighed, undtagen retten til at være enig med det, der fremstår som flertallet af den herskende mening. Og, hvis flokken skifter mening, så river man sit tøj af og tager det tøj på, den tager på, og så fremdeles. Et samfund af modeluner og vanvid, uden noget moralsk formål,

nogen moralsk karakter og evne til fornuft. Forsvaret af personen, der ønsker at udøve fornuft, der ønsker at blive styret af naturlig lov og fornuft, er samfundets helligste pligt – forsvaret og omsorgen for sådanne personer. Og et samfund, der ikke opfylder denne mission, er ikke levedygtigt. En regeringsform, der ikke tjener dette formål, er ikke levedygtig, fordi den ikke beskytter den mest dyrebare del af det menneskelige samfund – udviklingen af fornuftsevnen i den enkelte person; det, der gør os til virkelige mennesker; det, der gør vores individuelle liv helligt.

Og det er, hvad der står på spil.«

Offentliggjort den 5. jul. 2017

☒ *Ovenstående er et klip fra LaRouches hovedtale på en 1988-konference »Mad for Fred«, som en fejring af den forestående Schiller Institut-konference denne fredag (7. juli, 2017), der ligeledes har titlen, »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«. Hr. LaRouche talte for flere end 400 landbrugsledere om potentialet for at anvende det Amerikanske Systems økonomiske metoder for at opretholde 100 milliarder mennesker om tre generationer, og den nødvendige, kulturelle opgradering for at udvikle vore borgeres kreativitet for at opnå dette mål.*

Se hele hovedtalen her: <https://youtu.be/UjYMNMSpZ3s>

**BÆLT & VEJ-INITIATIVET:
VORT ÅRHUNDREDES AFGØRENDE**

PROJEKT

EIR-video, 9. maj, 2017:

Helga Zepp-LaRouche: 'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største præsidenter i USA's historie.' Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastrukturkonnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt.

Jason Ross:

»Det ville være den største fejltagelse nogensinde, hvis USA ikke benyttede sig af Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing, Kina, om en uge (14.-15. maj) – den største fejltagelse nogensinde. Denne begivenhed vil samle repræsentanter fra over 100 nationer, inkl. den direkte deltagelse af næsten 30 statsoverhoveder, og man vil diskutere vor generations største projekt: Bælt & Vej-initiativet.

Foreløbig er der ingen meddelelse om, eller noget, der peger på, at præsident Trump eller andre repræsentanter for USA vil deltage, men:

(Helga Zepp-LaRouche)

'Hvis vi kan overbevise præsident Trump om at tage imod tilbuddet om at gå sammen med Kina og de andre nationer omkring den Nye Silkevej, så kan han blive en af de største

præsidenter i USA's historie.'

Dette initiativ, Bælt & Vej-initiativet, blev officielt lanceret af Kina i 2013. Det er en politik for gensidigt fordelagtig infrastruktur-konnektivitet, for fælles udviklingsprogrammer. Foreløbig omfatter programmerne og de igangværende arbejder flere end 60 nationer og berører flere end 4 milliard mennesker – flertallet af menneskeheden – og med planer om infrastrukturinvesteringer til \$20 billion. Det udgør 2 til 3 gange den investering, det ville kræve totalt at genoplive den amerikanske infrastruktur. Det udgør 20 gange de \$1 billion, som Trump foreløbig har krævet. Dette er et enormt projekt. Disse programmer har potentialet til at fjerne fattigdom på planeten inden for én generation; fuldstændigt og totalt at fjerne lokal fattigdom overalt. I løbet af de seneste par årtier har Kina allerede undergået en fænomenal udvikling,

(udenrigsminister Rex Tillerson)

'Kina begyndte virkelig at føle sig entusiastisk på det tidspunkt, og med rette, de har opnået meget; de har flyttet 500 millioner kinesere væk fra fattigdom og ind i middelklassestatus.'

(præsident Trump)

'Og jeg havde et langt møde med Kinas præsident i Florida, og vi havde lange, lange diskussioner, i mange, mange timer. Han er en god mand.'

Kina springer fremad med sin egen udvikling og arbejder sammen med sine naboer gennem kinesiske investeringer, gennem staten, gennem foretagender, og gennem ny finansiering gennem institutioner som Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Den Nye Udviklingsbank (BRICS-banken) og Silkevejsfonden, som alle er mekanismer, der er skabt efter 2013; og store projekter i enorm skala er nu mulige.

(Richard Trifan)

'Dette er et historisk projekt, som I alle ved; det er sandsynligvis den største, globale præstation, der er analog med vores ekspansion ud i rummet og til Månen og andre planeter. Det er sandsynligvis det mest omfattende initiativ, som mange nationer vil samarbejde omkring.'

Lad os foretage en rundtur. Med udgangspunkt i Asien er der seks udviklingskorridorer, som Kina har foreslået, for veje, jernbaner, vandveje, elektricitet, kommunikation, sammen med blød kommunikation, såsom uddannelse, fælles toldsatser og kulturelle udvekslinger. Disse korridorer er i øjeblikket under opførelse i varierende grader. Lad os f. eks. se på den økonomiske Kina-Pakistan-korridor: den er i øjeblikket under massiv opbygning; den vil bringe 10 gigawatt elektricitet til Pakistan – det rækker til millioner af mennesker, 10 millioner eller mere – en ny havn i Gwadar (ud til Oman Golfen), med hundrede tusinder af jobs undervejs, blot for dette ene byggeprojekt, og generelt mere udenlandsk investering i Pakistan, end denne nation samlet set har fået i de sidste par årtier.

Lad os se på havet: Det 21. Århundredes Maritime Silkevej, som bl.a. omfatter at udgrave en kanal gennem Kra-landtangen i Thailand. Dette er et enormt og nødvendigt projekt for at aflaste det overtrafikerede Malaccastræde, og for at bringe økonomiske muligheder til Thailand og Sydøstasien generelt. Denne idé, der har været foreslået i årtier, har nu en reel mulighed for at blive bygget inden for det nuværende årti.

Den Eurasiske Landbro, der når til Europa, transporterer stadigt voksende mængder af jernbanegods, med togafgange for godstog mod vest, der dagligt ankommer i Europa og vender tilbage til Kina med europæiske varer.

Hvis vi ser på Afrika, så har vi for nylig set åbningen af Addis Abeba-Djibouti jernbanen som blot et enkelt eksempel på

den meget påtrængende nødvendige udvikling, som nu er mulig; som nu finder sted i Afrika, hvor investering i infrastruktur og industri og landbrug nu når nye højder, det meste af det fra Kina.

Hvis vi bevæger os mod øst, krydser vi Beringstrædet og bevæger os fra Asien og ind i Nordamerika, fra Rusland til Alaska. En rute over land, der muliggøres af denne Beringstrædeforbindelse, vil være hurtigere end transport med skib, og gør det muligt at udvikle området langs ruten. Det Arktiske Område har enorme resurser, der i øjeblikket er næsten fuldstændigt utilgængelige. Byggeriet af den nødvendige infrastruktur og selveste Beringstrædeforbindelsen vil være en storstilet infrastrukturpræstation. Dernæst vil et genopbygget, amerikansk infrastrukturfundament, et netværk af jernbaner, veje, en platform med ny, højdensitetskraftværker, kernekraft; havne, sluser, dæmninger; skoler og andre offentlige bygninger og offentlige værker, gøre det muligt for USA at opnå et nyt produktivitetsniveau, og have mere at bidrage med til verdenssamfundet og få fordel af verdenssamfundet.

Hvis vi nu bevæger os sydpå, så er der p.t. ingen transportmuligheder over land fra Nord- til Sydamerika. Man kan ikke køre til Sydamerika – det er ikke muligt. Der er en afbrydelse, kendt som Darien Gap. Når vi endelig får bygget denne forbindelse på blot nogle få dusin mil, vil vi endelig forbinde de amerikanske kontinenter som helhed. I Mellemerika er ny finansiering, også fra Kina, ligeledes i færd med at muliggøre en sekundær Panamakanal, kunne man sige, med igangværende byggeri og forberedelse i Nicaragua.

I Sydamerika er en bi-oceanisk korridor, der strækker sig fra Peru til Brasilien, fra Stillehavet til Atlanterhavet via Bolivia, på planlægningsstadiet.

Så stor en del af verden arbejder i øjeblikket sammen, med fælles udvikling og en fælles fremtid med fremgang, værdighed

og videnskabelige præstationer som mål. Vil USA tilslutte sig?
Vi er blevet inviteret med åbne arme:

(Meifang Zhang)

'Sidst, men ikke mindst, vil jeg gerne citere Xi for at sige, at Kina byder USA velkommen til at deltage i samarbejdet inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet ... Begge lande bør virkelig gribe disse muligheder.'

Lad os tage imod denne invitation. Om et hundrede år vil USA i tilbageblik være så lykkelig for, at vi gjorde det.«